

1889-07-29

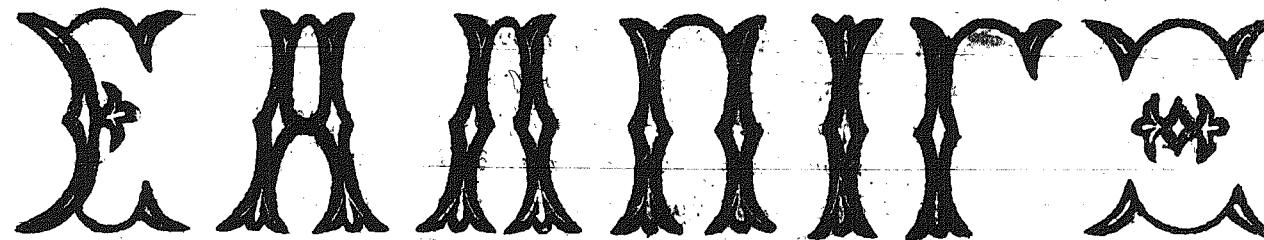
þý £ ¬ » Å ¹ ³ ¾ - ± Å . ² ³ ⁷

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10472>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
προπληρωτέα
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8.
Ἐν τοῖς χωροῖς 6.
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτε-
ρικῷ 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Έκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ.

Ούδεμία πλέον υπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀποστολὴ Πρεσβείας θάττον ἡ βράδιον θὰ ὠφελήσῃ τὴν νῆσον, κατὰ τὰς γνώμας πολλῶν ἐν Ἀγγλίᾳ συντηρητικῶν τε καὶ φιλελεύθερων. Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ἔτεθη πλέον ἐπὶ τοῦ τάπητος τῶν ὑπουργείων καὶ ἡ ἀφόρτος αὕτη τῆς νῆσου κατάστασις, καταστᾶται πλέον γνωστὴ καὶ σαφῶς ἐκτεθεῖται ἐν ταῖς διαφόροις ἐκθέσεσι τῶν ἡμετέρων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, εὗρε πολλοὺς συνηγόρους καὶ ἐν τέλει, ἀργὰ ἵσως, κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα, θὰ τύχῃ βελτιώσεως τίνος. Διὰ λαμπρῶν ἐπιχειρημάτων ἀνιέκρουσαν οἱ ἡμέτεροι τὰς σταλείσας ἐντεῦθεν ἀναιρετικὰς τοῦ ὑπομνήματος ἐκθέσεις τῶν ἀρχόντων μας, ἀνέμενον δὲ εἰς ταῦτα τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ. Λυπηρὸν δῆμος ὅτι κατ' αὐτὰς κλείσιν αἱ Βουλαὶ καὶ δίδεται οὕτω πέρας εἰς τὰς μετὰ τοῦ ὑπουργείου ἔζηγήσεις τῶν ἡμετήρων. Ήτο λίαν ὡφέλιμον ἐὰν ἡ Πρεσβεία ἀπήρχετο εἰς Λονδίνον πρὸ ἐνὸς ἔτη μηνός. Ἐλπίζομεν δῆμος ὅτι μετὰ τὰς δοθείσας ἔζηγήσεις ἔξελιπον τέλεον αἱ παρεξηγήσεις, ἔξουδετερωθεῖσῶν καθ' δλοκληρίαν τῶν ἐντεῦθεν σταλείσῶν ἀναιρέσεων, διότι ὅτι ἡ Κύπρος δυστυχεῖ καὶ διὰ ἐξακολουθήσῃ πληρούμενον κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν 92 χιλ. λιρῶν θὰ ἔξαντληθῇ καθ' δλοκληρίαν ἡ νῆσος εἶνε πράγματα τὰ δοποῖα ἀδύνατον νὰ διαψευσθῶσι καὶ τὰ δοποῖα παραδέχονται καὶ οἱ Ἀγγλοι ἀρχοντές μας. Ἐπὶ τέλους δὲ θὰ σκεφθῶσιν ὅτι δὲν εἰμεθα, συνεγγυηταὶ τῆς Πύλης εἰς τὸ δάκνειόν της καὶ τοιότοις ἀνήμεθα, τότε μόνον ἐπρεπε νὰ καταβάλλωμεν ἡμεῖς τὸ χρέος δτῶν ἐκηρύχτετο δ ἔτερος τῶν ἐγγυητῶν, δηλαδὴ ἡ Ἀγγλία, εἰς

κατάστασιν πτωχεύσεως, ἐνῷ ἡ-
δη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον συμβαί-
νει. Ήμεῖς δυστυχοῦμεν καὶ ἀρ-
πάζεται δ ἀρτος μας νὰ δοθῇ
εἰς τὸ χρέος ἄλλου, ἐγγυηθὲν
παρ' ἄλλου. Εἶναι δικαιοσύνη
αὐτὴ, ὥστε νὰ φαντασθῶμεν
ὅτι ἡ πεπολιτισμένη Ἀγγλία θὰ
τὴν ἀνέχηται ἐπὶ πολὺ;

ΟΙ ΑΗΣΤΑΙ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΟΣ.

Ἐκ τίνος ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ πρός τινα βουλευ-
τὴν (ἥν ἀναγράφομεν κατω-
τέρω ἐκ τῆς «Ν. Ἡμέρας»)
γίνεται γνωστὸν ὅτι τὸ χρῆμά
μας, ἡ ζωὴ μας, τὸ αἷμά μας,
ἐγρηγορεύεται ἐν μέρει ὡς λύ-
τρον Ἀγγλῶν συληθέντων ἐν
ἐν Τουρκίᾳ. Ἐληστεύθησαν Ἀγ-
γλοι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πολλαὶ
χιλιάδες λίραι ἐκρατήθησαν ἐκ
τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου
πρὸς ἀποζημίωσιν. Ἀφοῦ ἡμεῖς
ληστεύσμεθα ἀπαξ, μᾶς εἶνε
ἀδιάφορον ἀν πρὸς ὡφέλειαν
ληστῶν ἡ κακούργων ληστεύ-
ώμεθα, ἀλλὰ μᾶς δίδεται οὕτω
λαμπρὸν μάθημα, ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις τό που τινὸς εἴνε
ἐνε πεύθυνος δι' δ-
σα λύτρα ζητοῦν καὶ
λαμβάνουν οἱ λησταὶ
τοῦ κράτους της. Ἀ-
κριβῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νό-
μου τούτου τῆς Ἀγγλίας ἀπαι-
τοῦμεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι παρὰ
τῆς Ἀγγλίας. Ληστεύσμεθα πλη-
ρόνοντες τὰς 92 χιλ. λίρας,
(διότι τὸ ἄλλο εἶνε παρὰ λη-
στεία τὸ νὰ ἀρτάζεται ἀπὸ τοῦ
βαλαντίου μας καὶ δ τελευταῖ-
ος διολὸς καὶ νὰ μένωμεν πει-
ναλέοι καὶ γυμνοὶ) καὶ ἀπαιτοῦ-
μεν νὰ καταβάλῃ τὰ λύτρα ἡ
Κυβέρνησις, ητὶς εἶνε πεύθυνος.
Ἐκτὸς τούτου, ἀφοῦ ἡ Κυβέρ-
νησις τόπου τινὸς εἴνε πεύθυ-
νος δι' δσα λύτρα πληρόνοται,
ἀς πληρώσῃ ἡ Κυβέρνησις μας
καὶ δσα λύτρα πληρόνουν αἱ
δυστυχεῖς χωρικοὶ εἰς τὸν ζω-
οκλέπτας, διότι εἰς τὸ κράτος

της γίνονται καὶ ἐπὶ τῶν ἡμε-
ρῶν τῆς ἀνεπτύχθησαν αἱ ζω-
ηκοποῖ καὶ εἶνε πεύθυνος.
Οὔτω δὲ τὸ ποσὸν διπερ δυ-
νάμει τοῦ νόμου τῆς εἶνε πεύθυ-
νος νὰ καταβάλῃ θὰ κα-
ταντῆσῃ τετραπλάσιον τοῦ φό-
ρου· δηλαδὴ λαμβάνει.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

Τέλος πάντων δ «Χρόνος»
ἡναγκάσθη νὰ διμολογήσῃ ὅτι ἡ
περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Κύ-
πρου ἔκθεσις τοῦ Ἀρμοστοῦ
«δὲν εἶνε εύάρεστον ἀνάγνω-
σμα». Ἀν τῇ περιλήψῃ τῆς ἔκ-
θέσεως ταύτης εύρισκει τις πολ-
λὰς ἀληθείας, κυρίως εἰς τὰς
ἐκθέσεις τοῦ ἀρχιδικαστοῦ. «Ο
ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων ἐν
ἐτεῖ 1886—1887 ὑπερβαίνει
κατὰ 78 τοῖς ο]ο τὸν ἀριθμὸν
τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἐτεῖ 1885—
1886. Ἐκπληκτικὴ διοράτει
τὴν κατάστασιν ταύτην δ ἀρ-
χιδικαστής, σημειωτέον δ' ὅτι,
καὶ αὐτὸν τὰ πράγματα δια-
πραγκέντα ἐγκλημάτα εἶνε πο-
λυαριθμότερα. Τὸ πνεῦμα τῆς
ἀνομίας κρατύνεται βαθύτον
ἐν τοῖς χωρίοις· ἰδού τὸ σύμπε-
ρασμα, εἰς δ ἀπολήγει ἄκουων δ
ἀρχιδικαστής. Οἱ χωρικοὶ ἐγ-
κατεληγθησαν πράγματι εἰς ε-
αυτοὺς, οὐδεὶς δ' ὑπάρχει ἐν τοῖς
χωρίοις δ θέλων δ συνάμενος νὰ
προνοήσῃ περὶ τηρήσεως τῆς
τάξεως. Ο δημογέρων δὲν εἶνε
ώς ἀλλοτε σπουδαῖον πρόσωπον.
Αἱ διοικητικαὶ μεταρρυθμίσεις
περιέκαθαν τοσοῦτον τὴν ση-
μασίαν τοῦ ἀξιώματος, ὡστε
διασκόλως εύρισκεται πλέον δ
ξιστέαστος χωρικὸς ἀποδεχό-
μενος αὐτός. Ανάγκη λοιπόν, ἡ
νὰ ἐπεκταθῇ τὸ σύστημα τῶν
ἀστυνομικῶν περιπολιῶν, ἢ
ἀποδοθῇ τὸ δέον κύρος εἰς τὴν
δημοτικὴν ἀρχὴν. «Οπωςδήπο-
τε ὅτι τὸ ἐγκληματικόν εὑρίσκεται
Κύπρῳ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἔξου-
σίαν εἶνε γεγονός οἰκτρον καὶ
ἐπαισχυντὸν καίπερ ἐπιδεχόμε-
νον εἰς μέρεις εἴκηγησιν...»

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
προπληρωτέα. Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διατριβαὶ
καὶ αποκοπὴν. «Ἀρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται διωρέαν.

Η ἔκθεσις κατωτέρω ἀνα-
φέρει ὅτι κατὰ τὴν δυστυχίαν
τοῦ 1887—1888 «ἡ κυβέρ-
νησις ἤγόρασεν ἐν τῇ ἀλλοδα-
πῇ μεγάλην ποσότητα τροφί-
μων, διπος ἀναπληρώσῃ τὴν
ἐν τῇ νήσῳ ἔλλειψιν». Ποία εἶνε
αὐτὴν μεγάλη ποσότης ἀγνοοῦμεν.
Η ἔκθεσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν
σχολείων δὲν παριστᾶ εὐχάρι-
στον τὴν ἐκπαιδευτικὴν κατά-
στασιν. Ἐν τοῖς χριστιανικοῖς
σχολείοις οἱ πλειστοί τῶν διδα-
σκάλων εἶνε ἀνίκανοι πρὸς τὸ
ἔργον των, καθό μη τυχόντες
εἰδικῆς μαρφώσεως, καίτοι δ'
ὑπάρχουσεν ἐλπίδες βελτιώσε-
ως, δι πραγματικότης ἀφίστα-
ται αὐτῶν κατὰ πολὺ. Ἐτὶ
χείρων εἶνε ἡ κατάστασις τῶν
μωαμεθανικῶν σχολείων. Ἐν δι-
λιγότοις ἐξ αὐτῶν παρέχεται
συστηματικὴ τις παίδευσίς, τὸ
μόνον δὲ καλὸν τῆς χορηγουμέ-
νης παίδευσεως εἶνε τὸ θαυμα-
σίως εὖωνον. Οἱ χριστιανοὶ δι-
δάσκαλοι λαμβάνουσι κατὰ
μέσον δρον λ. 20 καὶ σ. 10
καὶ ἔτος. Ἄλλ' ὁ ἐπήσιος μι-
σθὸς τῶν μωαμεθανῶν διδά-
σκάλων δὲν υπαρχαίνει ταῦτα
λ. καὶ 18 σ. «Ωστε ἐν αἱρ-
ταῖς ταῖς καλάσσεστοι σῶν σχο-
λείων οὐδεμία υπάρχει διστα-
ναλογία μεταξὺ τῆς ἔργασίας
καὶ τῆς σημιτικῆς».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἔκθεσεων τῶν
ἀρχόντων μας, διαστεκνεύουσαν τὸ
πτομηγόν, οἱ ἡμέτεροι ἐπέδωκαν τὴν
7 Ιουλίου εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν δι-
ποικιῶν μακρὰν ἔκθετον, ὡς καὶ ἐν
προηγουμένῳ φύλλῳ ἔγραψαν, ἐν
ἥξειραν καὶ ἀλλα ἡζημάτα μη
περιληγθεῖσαν ἐν τῷ γνωστῷ ὑπομνή-
ματι, ἐν οἷς καὶ παράκλησις περὶ τῆς
καταργήσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ Κυπρί-
ου οἴνου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ
εἰς Ἀγγλίαν. (Περὶ τούτου σ. κ. Φέρ-
φιλ εἴπεν δι οὐδεμίαν πρέπει να
ἔχωμεν ἐλπίδα, διότι δὲν εἶνε δυνα-
τὸν να γένη εξαιρεσία ὑπὲρ τῆς Κύ-
πρου παρὰ τὸ κεκανενισμένα εἰς ἀλ-
λας ἀποκίας). Ανέμενον οἱ ἡμέτεροι
ἐντὸς διάτοπημέρου ἀπάντησιν, ἀλλα

μέχρι τῆς 13]25 Ἰουλίου δὲν είχον
λάβει εἰσέτι τοιαύτην.

Ἐκτύπωσις εἰς φυλάκια διαδοτῶν τῷν αἰτημάτῳ μασ.

‘Η πρεσβεία λίαν φρονίμως ποιῆσαι σαστα ἔξεδωκεν εἰς φυλλάδιον τό τούπομνημα ἀγγλικὶ καὶ τὰς πρὸς τοὺς οὐργεῖον ἐκθέσεις της γαλλικὶ καὶ διένειμεν ἀντίτυπα εἰς ἐκαποντάδα βουλευτῶν, εἰς ἑφημερίδας καὶ ἀλλήλους ἐγχρίτους τοῦ Δονδίνου ἵνα καὶ τατῇ γνωσθὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἡμέτερον ζήτημα καὶ τὰ αἰτήματα ἤμων. ’Αντίτυπα τοῦ φυλλαδίου τούτου ἔσάλησαν καὶ ἐνταῦθα, ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς, ὑποσχόμεθα δὲ νὰ δημοσιεύσωμεν κατόπιν τὰ ἐν αὐτῷ.

Ἐταιρία ὑπὲρ τῶν
ἐν ἀποικίαις ιθαγενῶν.

Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχει ἐταιρία τις
καλουμένη «Aborigines Protection
Society» ἡς σκοπὸς εἶναι ἡ προστασία
τῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις ιθαγενῶν κατὰ
τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν ἀρχόντων
των. Ὁ γραμματεὺς τῆς 'Ἐταιρίας
ταύτης ὑπεσχέθη διτὸν ἀναλάβῃ αὐτῇ
τὴν ὑπεράσπισιν τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ἡ πρεσβεία διατυπώσασα τὴν ἐπι-
θυμίαν τοῦ νὰ μεταβῇ πάρα τῇ Ἐπαι-
ρίᾳ ταύτῃ ἵνα καὶ προφόρικῶς συζή-
ση τὰ αἰτήματά μας, ἀνέμενε νὰ ὁ-
ρισθῇ ἡ ἡμέρα. Εἰς πολλὰ μέλη τῆς
διενεμήθησαν ἔχ τῶν τυπωθέντων
φυλλαδίων.

Ἡ πρεσβεία παρὰ τῷ
γεράρῳ Γλάδστων.

Τυωσὸν δτι ὁ κ. Γλάδεων παραχληθεὶς νὰ δεχθῇ τὴν Πρεσβείαν εἰς ἀκρόασιν ἀπέτοιήθη διὰ τὸ πολυάσχολον, ξητήσας νὰ τῷ μποδληθῶσιν ἐγγράφιν, τὰ αιτήματά μας. Ἀλλὰ τῇ μεσολαβήσει φίλου συγκατετέθη νὰ δεχθῇ τὴν Α. Μακαριότητα, ήτις τὴν 13/25 Ιουλίου μετέβη παρ' αὐτῷ μετὰ τοῦ κ. Θ. Περιεζάνη, ἔκτελούντος χρέη διερμηνέως τοῦ σεβαστὸς γέρων ἐπιμόνως ἡσπάσατο τὴν δεξιὰν τῆς Α. Μακαριότητος, εἶπων τῷ κ. Περιεζάνη γαλλικά έξης «Ηρεις οἱ βαρβαροὶ προφέρομεν κακισσαὶ τὴν ὥραιαν Ἑλληνικὴν γλώσσαν, ἐφ' ω καὶ ἀποφεύγω νὰ διμιλησω Ἑλληνες, φοβουμένος μη ἀποθῶ ἀκαταληπτος. ἐν τούτοις παρακαλῶ τὴν Μακαριότητα του νὰ μοι ἐπιτρέψῃ θὰ διδ μεγάλου σγωνος αποπειρθω να εἰπω λέξεις τινας». Τότε, εἶπε τα έξης χατα τὴν ημετέραν πρόφοραν. «Χαρίσ εροι τοιν την Α. Μακαριότητα τὸν Αρχιεπίσκοπον τῆς ἀρχαίας αὐτοχθονούς Εκκλησίας της Κύπρου!» Κατόπιν της συνδιάλεξις ἐγκριθούσησε γαλλική Ηὐτοδοχὴ παρὰ τοῦ κ. καὶ τῆς χυρίας Γλαδεωνος υπηρέξεν ἐγ-

χαρδιωτάτη καὶ φιλοφρονεσάτη,⁹ ἀλλὰ

δυσυχῶς κατέση τῇ πρεσβείᾳ κατα-
ληπτὸν ὅτι δὲν ἦτο διατεθειμέ-
νος φεσθαῖς γέρων νὰ ἀκούσῃ αὐ-
τοὺς περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ημᾶς
κυπριακοῦ ζητήματος, διὸ καὶ μετὰ

λύπτης περιωρίσθησαν νὰ ἐπιδώσωσιν
αὐτῷ ἐν ἀντίτυπον τοῦ φυλλαχδίου,
προσθέντες ὅτι ἥλπιζον ὅτι ἡθελε τι-
μήσῃ τοῦτο διὰ τοῦ συνήθους ὑπὲρ
τῶν δικαίων ἀγώνων ἐνδιαφέροντός
του. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνέπεσε
νὰ ἔορτάζῃ τοὺς χρυσοῦς γάμους του,
ἥτοι τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῶν,
διὸ καὶ εἶπε τῷ χ. Περιε舅舅η ὅτι εὐ-
γνωμονεῖ τῷ Ὑψίσι πιότι ἐδείχθη
αὐτῷ πάντοτε ἀγαθώτατος. Τότε ὁ
Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν αὐτῷ τὸν μι-
κρὸν ψαλμὸν «Δών σοι Κύριος κατά

τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσοι». ὁ δὲ λ. Περιεγάνως ηὔγρηθι αὐτῷ «νὰ ἑορτάσῃ καὶ ἀλλην τοιαύτην πεντηκονταετηρίδα πρὸς εύτυχίαν τῆς ἐν γένει ἀνθρωπότητος, ήτις διεκδικεῖ αὐτὸν ὡς ἀνήκοντα καὶ αὐτῇ καὶ οὐχὶ ἀποκλειεῖκῶς τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ὅτι τὴν εὐχὴν ταύτην ἀπὸ καρδίας ἔκπεμπει πᾶς "Ἐλλην, διότι δικαιώς χατέστη τὸ εἰδώλον τοῦ ὅλου Ἐλληνισμοῦ". Κατηγχαριζθῇ δὲ γέρων καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Περιστιάνη ἔσφιγξεν αὐτὴν περιπάθως. Ἀφοῦ δὲ ἔδειξεν αὐτοῖς τὰ ἔταλέντα αὐτῷ δῶρα ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας, προσέθηκεν ὅτι ἐλυπεῖτο διότι ὥφειλε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βουλήν. Ἀπεχώρησαν λοιπὸν ἐνθυμούμενοι ὅτι

«Ἐὰν εἶναι εὐκολαῖς ηθύραις δταν η χρειὰ ταῖς κρουταλῇ».

Ἐώς ἐδῶ φθάνουν αἱ ἐκ Λονδίνου εἰδόχεις περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας, ήτις περὶ ταῦτα μέσα Αὐγούστου (ἔ. ν.) ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τῆς πεποιθήσεως διὸ τὸ διάβημα τοῦτο τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας ὑπῆρχεν ἀναγκαιότατον, ὅποσχεται δέ ἐν τῷ μέλλοντι να καρποφορήσῃ, διότι τὸ Κυπριακὸν ζῆτημα ἔτεινη πλέον σαφῶς, λαβόν οπαρεῖν· Οὐτως ἀπεφάνθησαν καὶ τενες τῶν ἐν τῇς Ἀγγλίᾳ διμογενῶν, οἵτινες ὡς νέοι τῆς Κοινωνικῆς θεσηῶν των ἐνεικανοὶ να γνωρίσωσιν.

Ἐν τούτοις ἐνέθεα διὸ καὶ μετὰ τὴν εἰς Κύπρον ἐπάνοδον τῆς πρεσβείας, ὅποιον πρέπει νά συνεχισθῇ διὰ τῆς αυτάσσεως εἰς δλᾶ τὰ διαμερίσματα διαφορῶν ἐπιτροπῶν, ἐνεργουσῶν ἀπὸ κατικεῦ καὶ συγεννοούμένων. Να καλλιεργηθῶσι, μετὰ τὴν ἐπιεροφήν τῆς πρεσβείας, αἱ συέσεις τῆς γῆσσου μετὰ τῆς ῥηθείσης ἐταιρίας «*Aborigines Protection Society*» ἦν διειδόμεν να κατασχώσωμεν ἀντίστροφον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ συνήγορον

τῆς νήσου. Ἐὰν δὲ θελόσωμεν νὰ ἔχα-
κολουθήσωμεν μετ' ἐπιμονῆς καὶ
καταλήλως τὰς ἐνεργείας μας, πε-
ποίθαμεν ὅτι ἐν τέλει θέλομεν ἐπιτύ-
χει σπουδαίαν τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπί-
τὰ Βελτίω μεταβολὴν.

('Ex τῆς Ν. Ἡμέρας)

Τὴν Δευτέραν ὁ συνταγματάρχης Βρήδεε-
μαν ἡρώτησε ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων
τὸν ὑπουργὸν πῶς διατίθεται ὁ φόρος τῆς ὑ-
ποτελείας, διατίθεται ἡ Κύπρος τῇ Τουρ-
κίᾳ. 'Ο Γάρ σεν ἀπεκρίθη. «Ἐκ τοῦ ἐτησίου
φόρου, διατίθεται ἡ Πόλη, 82 χιλιάρδες
λιρῶν στερλινῶν, κρατοῦνται καθ' ὅδουν πρόσθια
ἀπότισιν τῶν τόκων τοῦ ἡγγυημένου δανείου
τοῦ 1885, ἐφ' ὃ εὐθύνονται πᾶσαι αἱ πρόσ-
οδοι: τοῦ διωματικοῦ κράτους. "Ο, τι περισ-
σεύει ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Κύπρου καταβαλλομέ-
νου ποσοῦ ἔχρησιμευσεν ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν
ἀπότισιν τῶν λύτρων τῶν "Αγγλῶν ὑπηκόων
Σύντομον καὶ Σεύτερον, οἵτινες συνελήφθησαν ἐν
Τουρκίᾳ ὑπὸ ληστῶν, ἐν μέρει δὲ εἰς τὸν
καταρτισμὸν κεφαλαίου πρὸς ἀπότισιν τοῦ
τουρκικοῦ κρέους τοῦ 1885. 'Ως χρεωλύσιον
διετέθησαν μέχρι τοῦδε 55,000 λίραι στερ-
λιναι». Οὐδὲν κινυκάτερον τῆς δμολογίας, ήν
ἐνέχουσιν αἱ διλήγαι αὐτοῖς λέξεις. Οἱ Κύπριοι
πεινῶσι σι κυριολεκτικῶς. Καὶ δμως οἱ
αἴματηροι αὐτῶν ιδρώτες «κρατοῦνται καθ'
ὅδουν», δπως κορεσθῶσιν δμολογιοῦχοι, εἰς οὐδείς
διλλως θά ησον ὑπόχρεως νὰ καταβάλῃ τὴν
δημιουργίαν της αὐτοῖς κυριεύοντας. δ τι δὲ τε-

ρισσεύει διατίθεται πρός ἀπολύτρωσιν "Αγγλων
συλληφθέντων ὑπὸ ληστῶν, οὐχὶ ἐν Κύπρῳ,
ἀλλ' ἐν Μακεδονίᾳ. "Ιωάς τοῦτο γίνεται, δ-
πκῶς ἀποδειχθῇ θτὶ λησταὶ δὲν ὑπάρχουσι μά-
νον ἐπὶ τῶν ὅρέων. Καὶ διμώς τοισύνῃ ἀνη-
λεῶς ἀρτακτικὴ διείκεσις ὑποδεικνύεται ὑπὲ-
τοῦ κ. Στήλμαν εἰς τοὺς Κρήτας ὡς πρότυ-
πον εὑδαιμονίας!

Ο αποκλεισμός των χρητικών περιβάλλοντων κατέστη είδος μονομανίας του βιενναίου άνταποκριτού του «Χρόνου», δυτικές τοσάκιες έφωράθη διατίθων παιδιαρίωδως άνυποστάτους ειδήσεις. Εύτυχως ούδεμια υπάρχει άναγκη νά προσδώσων αι δυνάμεις εἰς ἄκρα μέτρα, αφού οι Κρήτες δὲν παρεκκλίνουσι μέχρι τούτε τῶν τρίτων τῆς νομιμότητος. Εξόχως ποτεῖα εἶναι δύμας ή βεβαίωσις τοῦ ἀνταποκριτοῦ δτε, ἐάν ἔχηρθητο ἐκ τῶν Κρητῶν, η νησός των θα ἦτο πρὸ πολλοῦ. «Ἀλλη Κύπρος». «Ἀλλοτε ὑπῆρχεν ἀληθῶς η προληψὶς δτε η ἀγγλικὴ διοίκησις φέρει, τούλαχιστον, ἐν ἐλλείψει ἐλευθερίας, εὐδαιμονίαν ὑλικὴν καὶ εὐνομίαν ἀλλ' η τύχη τῆς Κύπρου ἔχρησίμευσεν ὡς φόροντρον, η πολυπαθῆς. δ' ἐκείνη Ἑλληνικὴ νῆσος ἀναφέρεται καθ' δλην τὴν χριστιανικὴν Ἀνατολὴν ὡς ὑπόδειγμα κακοδαιμονίας. Οὐδαμού οι φύροι εἶναι Βαρύτεροι, οὐδαμού η ἔξουσία ἔκμικτη ἀπανθρωπότερον καὶ τὴν τελευταίαν ικανά παρα τοῦ πενομένου. Ήπηρόδου. Ήφέτας τοὺς Κυπρίους μαστίζει κυριολεκτικῶς, οὐχὶ μεταφορικῶς λιμός· καὶ δύμας μυριάδες λιρῶν ἔχαγονται τῆς νῆσου, οὐχὶ καν ἵνα λαμβάνῃ τὸ ωρισμένὸν τίμημα δι πρώην κύριος, ἀλλ' ἵνα εἰσπράττεσσιν οἱ διανεισταὶ τοῦ 1854 τοὺς τόχρους, οὓς ἀλλως θὰ ηγαγκάζετο νά καταβάλῃ τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον. «Οσας ἀτελείας καὶ ἀν ἔχῃ τὸ ἐνεστὸς πρόσκαιρον οἵτις Κρήτης πολίτευμα; η τύχη τῶν Κρητῶν εἶναι ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ προτιμαστέρᾳ τῆς τῶν Κυπρίων, ἀνταλλάσσοντες δὲ τὴν τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν πρὸς τὴν ἀγ-

γλιτήν διαχείριστο. Ή αντήλλασσον πράγματι τὸ συνέχον αὐτοῦς λεπτέστατον νῆμα πρὸς βαρεῖαν καὶ δυσκόπαλλακτον ἀλισκ.

« ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ »

“Εν ἐνδιαφέρον ζήτημα, σύχι χωρίς εύθυ-
μίας, συνέβη μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ A. Μακαρ. προσε-
κλήθη εἰς μίαν ἔξογικὴν διασκέδασιν ὃπο τοῦ
πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας εἰς τὸ μέγαρον
«Μάλπορο» ὃπου ἦτο παροῦσα καὶ ἡ βασί-
λισσα. Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι βεβαίως εἶχε τὴν
ἐπιθυμίαν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Αὐτῆς M.,
ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἦτο ὅτι οὐ δύνατο νὰ φιλήσῃ
τὴν χεῖρα τῆς. Αὐτὸς ἡ Μακαρ. του τὸ ἀπέρ-
ριψεν δριστικῶς. Κατὰ συνέπειαν ἔγεινε με-
γάλη ἀνησυχία μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν
τῆς αὐλῆς, καὶ πολὺς πηγαινοεργομόδις ἐγέ-
νετο μεταξὺ τοῦ πρώτου θαλαμηπόλου τῆς βα-
σιλίσσης καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κυ-
τερδυγίας. Ἡ A. Max. ἡρωτήθη ἂν ηθελε φι-
λήσει τὴν χεῖρα ἐνὸς αὐτοκράτορος ἐνθρονι-
σμένου ἐν Βυζαντίῳ. Ἐκείνος ἀπήντησεν, δχι.
Οἱ προκάτοχοί του ἤπο τοῦ ἐ. αἰῶνος ἐξηγρέ-
θησαν νὰ δίδωσι σεξάσματα εἰς ὄποιονδήποτε
μονάρχην καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀκυρώσῃ
τὴν ἀρχιεπίσκοπον αὐτῆς παράδοσιν τόσων γενεών.
Τέλος ἐξητήθησαν αἱ καλαὶ ὑπηρεσίαι τοῦ
πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, καὶ ἡ βασίλισσα
τὸ παρεδέχθη καὶ ἡ A. Max. παρουσιάσθη
εἰς τὴν Αὐτῆς M. καὶ ἐκαστος ἐποίησεν ὁ-
πόκλησίν τινα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—§:—

—Ο Μέγας Δαῦδε Κωνσταντίνος πατήρ τῆς βασιλισσῆς τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας, θεῖος τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, ἀσθενεῖ ἐπικινδύνως.

Η.Α. Υψ. ἀπό τινος χρόνου παραπενεῖτο ὅτι ἡσύχινετο δέξιες πόνους πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ πρὸς τὸ δεξιὸν τοῦ σώματος. Μ' ὅλας τὰς περιποιήσεις τῶν ἐξοχωτέρων λατρῶν ἡ κατάστασίς του ἐτράπη ἐπὶ τὰ χείρω. Οἱ πόνοι ἡσύχησαν, ἡ χρῆσις τῆς γλώσσης ἔπαινεν· ἐντελῶς καὶ ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν τρίς ἐκ κεραυνοθόλου ἀποτληξίας προσεσθλήθη. Οὐδεμίᾳ ἀπολύτως ἐλπὶς σωτηρίας ὑπάρχει. Οὐτοκράτωρ καὶ ἡ αὐτοκράτειρα συνεχῶς ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἔχέρχονται κατατεθλιμμένοι καὶ δακρύοντες. Περισσότερον διμάς παντὸς ἄλλου αγνοιεθανεται τὸ προεγγιζὸν ἀνίστον μέγα δυστύχημα ἡ βασιλισσα Ὀλγα ἥτις ἀδιακόπως κλαίει καὶ δδύρεται. Η ἀσθενεια τεῦ πατρός της ἐματαίωσε καὶ τὸ ταξιδίον τῆς καὶ τὰ λοιπά σχέδιά της, μὴ ἐννοούσης κατ' οὐδένα τρόπον γ' ἀποχωρισθῆ ἐν τοιαύτῃ χρισμῷ στιγμῇ τοῦ θυγατροῦ πατρὸς της, τοῦ δποίου ἡ κατάστασίς αὕτη δυνατὸν νὰ παραταθῇ.

— Ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος προτίθεται
να ἐπιστρέψῃ τὴν καμπάνηαν, τὴν Α. Μ.
τὴν βασιλικανήν Βικτωρίαν.

—Λοιδόνιον 17]29 Ιουλίου.—Ο Μαρ-
κήσιος Σαλισεδουρή, ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτη-
σιν τοῦ Ἀρρέδου Στραθεδεν, λέγει ὅτι ὁν-
δόλως συμμερίζεται ταῦς περὶ τοῦ μελλοντος
τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἐνδοικισμοὺς αὺντοῦ-
δ πρωθυπουργὸς ἐπιβεβαιοῖ ὅτι η τῆς Βουλ-
γαρίας κατάστασις ἐν προόδῳ διατελεῖ καὶ
ὅτι καὶ τὸ τουρκικὸν κράτος βραδεώς μὲν
διέσκιψε δύμας προσδεύει, ἀναγνωρίζει δὲ
τὴν ἀρρήτην τῆς Ρωμαϊκῆς τολπίτελαν, ἥτις
συνάδει πρὸς τὰς φιλειρηνικὰς τοῦ Τερέφου
εἰνάρες.

— Προσωρινός γενικός διοικητής Κρήτης
επειδή έξι μαστίχων δύριζαν πασσάδα.
— Απαραι σχέδιο εί δυνάμεις μηραί
καλ μεγαλαι δεσπλαζοται.